

עֲבְרוּ יַחְדָּיו, רָזָא דְּמַלְכָּה, דְּכַד מִתְחַבְּרָן בְּחֵדָא, כְּדִין
 עֲבְרוּ יַחְדָּיו. בְּגִין דְּכָל חַיּוּבִין דְּעֵלְמָא לָא
 אֲתַעְבְּרָן לְאַתְכַּפֵּיא, עַד דְּמִתְחַבְּרָן בְּחֵדָא. כְּדַכְתִּיב,
 (מִכָּה ז') וְעוֹזֵר עַל פְּשָׁע. וְעַל דָּא עֲבְרוּ יַחְדָּיו. עֲבְרוּ,
 אִינוּן חוּבִין אֲתַכַּפְּרוּ. בְּגִין דְּהָא כְּדִין כָּל אַנְפִּין
 נְהִירִין, וְכָל חוּבִין אֲתַעְבְּרוּ.

רְבִי חֵיָא אָמַר, רָזָא דָּא בְּתַקוּנָא דְּקַרְבָּנָא אִיהוּ.
 דְּהָא כְּדִין קַרְבָּנָא אֲתַקְרִיב וְכֹלָא מִסְתַּפְּקִין, וְכָל
 חַד וְחַד בְּדָקָא חֲזִי לֵיהּ, כְּדִין אֲתַקְשֵׁר כֹּלָא בְּחֵדָא.
 וְכָל אַנְפִּין נְהִירִין, וְקַשׁוּרָא חַד אֲשַׁתַּכַּח. וְכְדִין
 הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ וְאִזְדַּמְנוּ בְּחֵדָא, לְכַפְּרָא עַל חוּבִין,
 לְאַעְבְּרָא עַלֵּיהּ. וְכְדִין הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, וְאֲתַקְשְׁרוּ
 בְּחֵדָא. עֲבְרוּ יַחְדָּיו, לְאַנְהָרָא כָּל אַנְפִּין, וְלִמְחַוֵּי כֹלָא
 רְעוּתָא חֵדָא.

לשון הקודש

הַקְּרָבָן, שְׁהָרִי פֶּאֶשֶׁר נִקְרַב הַקְּרָבָן,
 וְכֹלָם מְקַבְּלִים הַסְּפָקָתָם כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 כְּרֵאוּי לֹו, אִזּוּ הַכֹּל נִקְשֵׁר יַחַד וְכָל
 הַפְּנִים מְאִירוֹת, וְנִמְצָא קֶשֶׁר אֶחָד, וְאִזּוּ
 הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ וּמִזְדַּמְנִים יַחַד לְכַפֵּר עַל
 הַחֲטָאִים, לְהַעֲבִיר אוֹתָם. וְאִזּוּ הַמְּלָכִים
 נוֹעְדוּ וְנִקְשְׁרוּ יַחַד. עֲבְרוּ יַחְדָּו, לְהֵאִיר
 כָּל הַפְּנִים, וְשִׁיחֵיהּ הַכֹּל רְעוּן אֶחָד.

עֲבְרוּ יַחְדָּו, סוּד הַדְּבָר - שְׁכַנְאֶשֶׁר
 מִתְחַבְּרִים יַחַד, אִזּוּ עֲבְרוּ יַחְדָּו, מְשׁוּם
 שְׁכָל הַחֲטָאִים שָׁל הָעוֹלָם לָא
 מִתְבַּטְּלִים לְהַכְנַע עַד שְׁמִתְחַבְּרִים יַחַד,
 כְּפִתּוּב וְעִבְר עַל פְּשָׁע, וְעַל כֵּן עֲבְרוּ
 יַחְדָּו. עֲבְרוּ - אוֹתָם הַחֲטָאִים הַתַּכַּפְּרוּ,
 מְשׁוּם שְׁחֵנָה אִזּוּ כָּל הַפְּנִים מְאִירוֹת וְכָל
 הַחֲטָאִים הַתַּבְּטְלוּ.

רְבִי חֵיָא אָמַר, הַסוּד הַזֶּה הוּא בְּתַקוּן

הַמָּה רָאוּ בֵּן תְּמָהוּ, סִלְקָא דְעֶתְדָּ דְאִינוּן מְלָכִים.
 אֲלָא אֲלִין מְאָרִיָּהוֹן דְּדִינִין, דְּתַדְוָה דְּלַהוֹן
 לְמַעְבַּד הֵהוּא דִּינָא דְאֶתְפְּקְדוּ עֲלֵיהּ. וְכִדִּין, פִּד
 מְלָכִים אֲזַדְמְנוּ תְרוּוֹיִיהוּ בְרַעוּתָא חֲדָא, פִּדִין הַמָּה
 רָאוּ תֵהוּא רַעוּתָא דְתִרִין עֲלָמִין. בֵּין תְּמָהוּ נִבְהַלוּ
 נַחְפְּזוּ, בְּגִין דְּבִלְהוּ מְאָרִי דְּדִינָא אֶתְכַפְּיִין וּמִתְעַבְּרִין
 מִעֲלָמָא, וְלֹא יִכְלִי לְשַׁלְטָאָה. וְכִדִּין מִתְעַבְּרִין
 קִיּוּמִיָּהוֹן, מִעַבְּרִין שְׁלִטְנָהוֹן.

רַבִּי אֲלַעְזָר אָמַר, וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה. מָאִי טַעְמָא
 יְהוּדָה, בְּגִין דְּהָכִי אֲצַטְרִיךְ, דְּאִיְהוּ עָרַב. פְּמָה
 דְּאֵתְ אָמַר, כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת הַנֶּעֱר. וְרָזָא דְמִלָּה,
 יְהוּדָה וַיּוֹסֵף חָכִי אֲצַטְרִיכוּ לְאֶתְקַרְבָּא כְּחֲדָא. בְּגִין
 דְּיוֹסֵף אִיְהוּ צַדִּיק, יְהוּדָה אִיְהוּ מְלָךְ. וְעַל דָּא וַיִּגַּשׁ
 אֵלָיו יְהוּדָה. בְּגִין דְּקוֹרְבָּא דְּלַהוֹן דְּאֶתְקַרְבִּיבוּ כְּחֲדָא,

לשון הקודש

ומעבירים את שלטונם.

רַבִּי אֲלַעְזָר אָמַר: וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה. מָה
 הַטַּעַם יְהוּדָה? מִשּׁוֹם שֶׁכָּדָּ צְרִיךְ, שֶׁהוּא
 עָרַב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת
 הַנֶּעֱר. וְסוּד הַדְּבָר – יְהוּדָה וַיּוֹסֵף כָּדָּ
 הַצְּטֻרְכוּ לְהִתְקַרֵּב יַחַד, מִשּׁוֹם שֶׁיוֹסֵף
 הוּא צַדִּיק, יְהוּדָה הוּא מְלָךְ, וְעַל כֵּן וַיִּגַּשׁ
 אֵלָיו יְהוּדָה, מִשּׁוֹם שֶׁהִתְקַרְבָּה שְׁלֵחָם,
 שֶׁהִתְקַרְבּוּ יַחַד, גְּרַמָּה לְכַמָּה טוֹבוֹת

הַמָּה רָאוּ בֵּן תְּמָהוּ, הַתְּעֵלָה עַל דְּעֶתְדָּ
 שֶׁהֵם מְלָכִים? אֲלָא אֵלּוּ בְּעֲלֵי הַדִּינִים,
 שֶׁשִּׁמְחָתָם לַעֲשׂוֹת אֶת הַדִּין הֵהוּא
 שֶׁהֲצִטּוּ עֲלָיו. וְאִזּוּ, כְּשֶׁהַמְּלָכִים
 מִזְדַּמְנִים שְׁנִיחָם בְּרַצּוֹן אַחַד, אִזּוּ הַמָּה
 רָאוּ אוֹתוֹ הַרְצוֹן שֶׁל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת. בֵּין
 תְּמָהוּ נִבְהַלוּ נַחְפְּזוּ, מִשּׁוֹם שֶׁכָּל בְּעֲלֵי
 הַדִּין נִכְנָעִים וְעוֹבְרִים מִן הָעוֹלָם וְלֹא
 יְכוּלִים לְשַׁלֵּט, וְאִזּוּ קִיּוּמָם עוֹבֵר,

גַּרְם כַּמָּה טָבִין לְעֵלְמָא. גַּרְם שְׁלָמָא לְכַלְהוּ שְׁבַטִין.
 גַּרְם שְׁלָמָא בִינֵייהוּ. גַּרְם לְיַעֲקֹב דְּאִתְקַיִים רוּחָא
 דִּילֵיהּ. כַּמָּה דְּאִתְ אָמַר, (בראשית מה) וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב
 אֲבִיהֶם. וְעַל דָּא קָרִיבּוּ דְדָא עִם דָּא אֲצַטְרִיךְ, כַּכְּלָהוּ
 סְטָרִין לְעֵילָא וַתְּתָא.

רַבִּי אַבְא פִּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל
 הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צָפוֹן קַרְיַת מְלֹךְ רַב.
 הָאִי קָרָא רָזָא דְמַהִימְנוּתָא אִיהוּ. יִפֶּה נוֹף, דָּא אִיהוּ
 יוֹסֵף הַצַּדִּיק, דְּכַתִּיב בֵּיתָא, וַיְהִי יוֹסֵף יִפֶּה תֹאֵר וַיִּפֶּה
 מִרְאָהּ. מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, אִיהוּ חֲדוּה וְחֲדוּ לְעֵילָא
 וַתְּתָא. הֵר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צָפוֹן, בְּגִין דְּבַחֲוֹלְקִיָּה קָאִים
 מִשְׁכְּנָא דְשִׁילָה, הֵר צִיּוֹן דָּא יְרוּשָׁלַם. יִרְבְּתִי צָפוֹן,
 הָכִי הוּא וְדָאִי לְעֵילָא וַתְּתָא.

קַרְיַת מְלֹךְ רַב, אֶתֶר אִיהוּ מִתְקַנָּא, לְקַבִּיל מְלֹךְ

לשון הקודש

הַאֲמוּנָה. יִפֶּה נוֹף – זֶהוּ יוֹסֵף הַצַּדִּיק,
 שְׁכֵנוֹ בּוֹ וַיְהִי יוֹסֵף יִפֶּה תֹאֵר וַיִּפֶּה
 מִרְאָהּ. מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ – הוּא חֲדוּה
 וְשִׁמְחָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. הֵר צִיּוֹן יִרְבְּתִי
 צָפוֹן – מְשׁוֹם שְׁבַחֲלִקוֹ עוֹמֵד מִשְׁכַּן
 שִׁילָה. הֵר צִיּוֹן – זֶה יְרוּשָׁלַם. יִרְבְּתִי

צָפוֹן, כִּדְ זֶה וְדָאִי לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.
 קַרְיַת מְלֹךְ רַב – מְקוֹם מִתְקַן הוּא כְּנֶגֶד
 מְלֹךְ רַב, זֶה הַמְּלֹךְ הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל, כְּדִשׁ

בְּעוֹלָם, גַּרְמָה שְׁלוֹם לְכָל הַשְּׁבַטִים,
 גַּרְמָה לְשְׁלוֹם בִּינֵיהֶם, גַּרְמָה לְיַעֲקֹב
 שֶׁהִתְקַיְמָה רוּחוֹ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (בראשית מה)
 וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם. וְעַל בֵּין
 הַהִתְקַרְבוּת שֶׁל זֶה עִם זֶה הַצִּרְכָּה בְּכָל
 הַצַּדִּידִים, לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

רַבִּי אַבְא פִּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) יִפֶּה נוֹף
 מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צָפוֹן
 קַרְיַת מְלֹךְ רַב. הַפְּסוּק הַזֶּה הוּא סוּד

רַב, הָא מְלָכָא עֲלָאָה דְכֻלָּא, קִדְשׁ הַקְּדָשִׁים. דְּהָא
מִתַּמְּנָן אַתְּיָא כָּל נְהִירוֹ וְכָל בְּרַכָּאן וְכָל חֵידוֹ דְכֻלָּא.
דְּהָא מִתַּמְּנָן נְהִרִין כָּל אַנְפִּין, וְבִי מִקְדָּשָׁא אַתְּבָרְכָא
מִתַּמְּנָן. וְכַד אִיהִי מִתְּבָרְכָא, מִתַּמְּנָן נַפְקִי בְרַכָּאן לְכָל
עֲלָמָא, דְּהָא כָּל עֲלָמָא מִתַּמְּנָן אַתְּבָרְכָא.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי אֶעְרְעוּ בְּכַפֵּר חֲנִן. עַד דְּהָווּ
יְתִבִי בִי אוֹשְׁפִיזִייהוּ, אַתָּא חַד בַּר נָשׁ וְחַד
מְטוּלָא דְחִמְרָא קָמִיהּ וְעָאֵל בְּבִיתָא. אַדְהֵכִי, אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי, הָא תַנִּינָן, דְּדוּד מְלָכָא הוּא
מִתַּנְמָנָם פְּסוּם, וְשִׁינְתִּיהּ זְעִיר, חִיךְ הוּא קָם בְּפִלְגוּת
לִילְיָא. הָאִי שְׁעוּרָא זְעִיר אִיהוּ וְלֹא הוּא אַתְּעַר אֶפְילוֹ
בְּתַלְתּוֹת לִילְיָא.

אָמַר לִיהּ, בְּשַׁעְתָּא דְעָאֵל לִילְיָא, הוּא יְתִיב עִם כָּל
רַבְרָבֵי בֵיתִיהּ וְדַאִין דִּינָא, וְעָסִיק בְּמִלֵּי

לשון הקודש

אחד, ומשא של חמור לפניו, ונגנם
לבית. בין כך אמר רבי יהודה לרבי
יוסי, הנה שנינו שדוד המלך היה
מתנמנם כמו סוס ושנתו מועטת, איך
היה קם בחצות הלילה, השעור הזה הוא
קטן, ולא היה מתעורר אפילו בשליש
הלילה?

אמר לו, בשעה שנכנס הלילה, היה

הקדשים, שהרי משם בא כל האור וכל
הברכות וכל השמחה של הכל, שהרי
משם כל הפנים מאירות, ובית המקדש
מתברך משם, וכשהיא מתברכת, משם
יוצאות ברכות לכל העולם, שהרי משם
כל העולם מתברך.

רבי יהודה ורבי יוסי נפגשו לכפר חנן.
בעודם יושבים בבית מלונם, בא איש

דְּאוּרֵייתָא. וּלְבַתֵּר הָוָה נָאִים שִׁינֵיתִיה עַד פְּלָגוֹת
לִילֵיא, וְקָם בְּפִלְגוֹת לִילֵיא וְאַתְעַר, וְאַשְׁתַּדֵּל
בְּפוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה, בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבָהוֹן.

אֲדַהְכִּי אָמַר ^(דף 17 ע"א) תְּהוּא בַר נָשׁ, וְכִי הָאִי מִלָּה
דְּקֵאמְרִיתוּ, הָכִי הוּא. רָזָא דְמִלָּה הָכָא,
דְּהָא דְדוּד מְלָכָא חֵי וְקֵיִים לְעֵלָם וְלְעֵלְמֵי עֲלָמִין.
וְדוּד מְלָכָא הָוָה נָטִיר כָּל יוֹמוֹי דְלָא יִטְעַם טַעַם
מִיתָה. בְּגִין דְּשִׁינֵתָא חַד מִשְׁתִּין בְּמִיתָה אִיהוּ. וְדוּד
בְּגִין דְּוִכְתִּיה דְּאִיהוּ חֵי, לָא הָוָה נָאִים אֶלָּא שִׁיתִין
נִשְׁמֵי. דְּעַד שְׁתִּין נִשְׁמֵי חֶסֶר חַד, אִיהוּ חֵי. מִתְמָן
וְלֵהֲלָאָה, טַעֲמִים בַּר נָשׁ טַעֲמָא דְמוֹתָא, וְשְׁלִיט בֵּיה
סְטָרָא דְרוּחַ מְסֻאָבָא.

וְדָא הָוָה נָטִיר דְדוּד מְלָכָא, דְלָא יִטְעַם טַעֲמָא
דְמוֹתָא, וְשְׁלִיט ^(ס"א דְלָא יִשְׁלִיט) בֵּיה סְטָרָא דְרוּחָא

לשון הקודש

כָּל יָמָיו שְׁלָא יִטְעַם טַעַם מִיתָה, מִשּׁוּם
שְׁהִשְׁנָה אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּמִיתָה הִיא,
וְדוּד, מִשּׁוּם מְקוּמוֹ שְׁהוּא חֵי, לָא הִיָּה
יִשְׁן אֶלָּא שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת, שְׁעַד שְׁשִׁים
נְשִׁימוֹת חֶסֶר אַחַת הוּא חֵי, מִשְׁם וְהֲלָאָה
טוֹעַם אָדָם טַעַם מִיתָה וְשׁוֹלֵט בּוֹ הַצַּד
שֶׁל רוּחַ הַטְּמָאָה.

וְזֹת הִיָּה שׁוֹמֵר דְדוּד הַמְּלָךְ, שְׁלָא יִטְעַם
טַעַם שֶׁל מִיתָה, וְשׁוֹלֵט (שְׁלָא יִשְׁלֵט) בּוֹ

יוֹשֵׁב עִם כָּל גְּדוּלֵי בֵיתוֹ וְדָן אֶת הַדִּין
וְעוֹסֵק בְּדַבְרֵי תוֹרָה, וְאַחַר כֵּךְ הִיָּה יִשְׁן
שְׁנָתוֹ עַד חֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְקָם בְּחֲצוֹת
הַלַּיְלָה וּמִתְעוֹרֵר, וּמִשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּדַת
רַבּוֹנוֹ בְּשִׁירִים וְתַשְׁבְּחוֹת.

בֵּינְתָיִם אָמַר הָאִישׁ הַהוּא, וְכִי הַדְּבַר
הַזֶּה שְׁאַתֶּם אוֹמְרִים הוּא כֵּךְ? סוּד הַדְּבַר
יֵשׁ כָּאוֹן, שְׁהִנֵּה דְדוּד הַמְּלָךְ חֵי וְקָנִים לְעוֹלָם
וְלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, וְדוּד הַמְּלָךְ הִיָּה שׁוֹמֵר

אֶתְרָא, בְּגִין דְּשִׁתִּין נְשָׁמֵי חָסֵר חַד, אִיהוּ רָזָא דְחַיִּים
 דְּלַעִילָא. עַד שִׁתִּין נְשָׁמֵי, דְּאִינוּן שִׁתִּין (ד"א ל"ג חסר חד
 נשמי) נְשָׁמֵי עֲלָאִין, וְאִילִין רָזָא דְלַחֹן, דְּתַלְיִין בְּחֹן
 תַּיִ וּמִכָּאן וּלְתַתָּא, רָזָא דְמוֹתָא הוּא.

וְעַל דָּא, דָּוִד מִלְכָּא הָוָה מְשַׁעַר שְׁעוֹרָא דְלִילִיא,
 בְּגִין דִּיתְקַיִים בְּחַיִּים, דְּלֹא יִשְׁלוּט בֵּיה טַעֲמָא
 דְמוֹתָא. וְכַד אֲתַפְּלִיג לִילִיא, הָוָה דָּוִד מִתְקַיִים
 בְּאַתְרֵיהּ. בְּגִין דְּכַד אֲתַעַר פְּלַגוּ לִילִיא וְכַתְרָא
 קַדִּישָׁא אֲתַעַר, בְּעָא דְלֹא לְאַשְׁכְּחָא לִיה לְדָוִד
 מִתְקַשֵּׁר בְּאַתֵּר אֲחֵרָא, בְּאַתֵּר דְמוֹתָא.

בְּגִין דְּכַד אֲתַפְּלִיג לִילִיא וּקְדוּשָׁה עֲלָאָה אֲתַעַר,
 וְכַד נֶשׂ דְנָאִים בְּעַרְסִיהּ וְלֹא אֲתַעַר לְאַשְׁכְּחָא
 בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה. הָא אִיהוּ אֲתַקְשֵׁר בְּרָזָא דְמוֹתָא
 וּמִתְדַבֵּק בְּאַתֵּר אֲחֵרָא, וְעַל דָּא דָּוִד מִלְכָּא הָוָה

לשון הקודש

הַמּוֹת, וְכַשְׁנַחֲלֵק הַלְיָלָה הָיָה דָּוִד עוֹמֵד
 בְּמִקְוֵמוֹ, מִשּׁוּם שְׁפָאֲשֵׁר מִתְעוֹרֵר חֲצוֹת
 הַלְיָלָה וְהַכְּתֵר הַקְּדוּשׁ מִתְעוֹרֵר, צְרִיךְ
 שְׁלֹא יִמְצָא אֶת דָּוִד קְשׁוּר בְּמִקְוֵם אַחֵר,
 בְּמִקְוֵם הַמּוֹת.

מִשּׁוּם שְׁפָאֲשֵׁר נַחֲלֵק הַלְיָלָה וְהַכְּתֵרָה
 הַעֲלִינָה מִתְעוֹרֵרָתָא, וְאָדָם שׂוֹשֵׁן בְּמִשְׁתּוֹ
 וְלֹא מִתְעוֹרֵר לְהַשְׁגִּיחַ בְּכַבוֹד רַבּוּנּוֹ, הֵנָּה
 הוּא נִקְשֵׁר בְּסוּד הַמּוֹת, וְנִדְבֵק לְמִקְוֵם

צַד שֶׁל רוּחַ אֲחֵרָתָא, מִשּׁוּם שְׁשָׁשִׁים
 נְשִׁימוֹת חָסֵר אַחַת הוּא הַסּוּד שֶׁל
 הַחַיִּים שְׁלֹמֶעֱלָה, עַד שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת
 שֶׁהֵם שְׁשִׁים וְחָסֵר נְשִׁימָה אַחַת נְשִׁימוֹת
 עֲלִיוֹנוֹת, וְאֵלּוּ הַסּוּד שְׁלֵהֶן, שֶׁהַחַיִּים
 תְּלוּיִים בָּהֶם, וּמִכָּאן וּמִשָּׁה הוּא סוּד
 הַמּוֹת.

וְעַל כֵּן דָּוִד הָיָה מְשַׁעַר אֶת שְׁעוֹר הַלְיָלָה
 כְּדִי שִׁיתְקַיֵּם בְּחַיִּים, שְׁלֹא יִשְׁלַט בּוֹ טַעַם

קָאִים לְאַשְׁנָתָא בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה תְדִיר. חֵי לְגַבֵּי חַי, וְלֹא נָאִים בְּשִׁינְתָּא לְטַעְמָא טַעְמָא דְמוֹתָא. וּבְגִין כְּדָּ, הָוּה מְתַנַּמְנַם כְּסוּם שְׁתִּין נִשְׁמִי, וְלֹא בְשְׁלִימוֹ.

אָתוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יוֹסִי וְנִשְׁקוּהָ, אָמְרוּ לֵיהּ, מַה שְּׁמַדְךָ. אָמַר לְהוֹן, חִזְקִיָּה. אָמְרוּ לֵיהּ, יְתִישְׁר חִילְךָ וְיִתְתַּקַּף אוּרֵייתְךָ. יְתִיבוּ. אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, הוּאִיל וְשָׂרִית, אִימָא לָן מַתְנֵי רִזִּין עֲלָאִין דְקֶאֱמַרְתָּ. פְּתַח וְאָמַר, (משלי ג) ה' בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. תָּא חַיִּי, כִּד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִידְךָ הוּא עֲלֵמָא, חָמָא דְלֹא יָכִיל לְאַתְקוּימָא, עַד דְבְּרָא אוּרֵייתָא. בְּגִין דְמִנָּה נְפַקִּין כָּל נְמוּסִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּבַה קִיּוּמֵי עֲלָאִי וְתַתְּאִי. תָּדֵא הוּא דְכְּתִיב, ה' בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. דִּהָא בְּחֶכְמָה קִיּוּמֵי כָּל קִיּוּמֵי דְעֲלֵמָא, וְכִלְהוּ נְפַקִּי מִגְּוָה.

לשון הקודש

אָמַר לָנוּ מַעֲתָה סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים שְׂאֲמַרְתָּ. פְּתַח וְאָמַר, (משלי ג) ה' בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. בֵּא רְאָה, כְּשֶׁבְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, רְאָה שְׁלֹא יָכוֹל לַעֲמֹד, עַד שֶׁבְּרָא אֶת הַתּוֹרָה, מִשּׁוּם שֶׁמִּמְנָה יוֹצֵאִים כָּל הַנְּהַגוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּתְּוֹנִים, וּבַה עוֹמְדִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים. זֶהוּ שְׂכָתוֹב ה' בְּחֶכְמָה יָסַד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה.

אַחַר, וְעַל כֵּן דוֹד הַפְּלֶדֶךְ הִזָּה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ בְּכַבּוֹד רְבוּנוּ תְּמִיד, חֵי אֲצֵל חֵי, וְלֹא נִרְדָּם בְּשִׁנָּה לְטַעַם טַעַם הַמּוֹת, וּמִשּׁוּם כְּדָּ הִזָּה מְתַנַּמְנַם כְּמוֹ סוּם, שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת, וְלֹא בְשְׁלֵמוֹת.

כֵּאֵי רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יוֹסִי וְנִשְׁקוּהוּ. אָמְרוּ לוֹ, מַה שְּׁמַדְךָ? אָמַר לָהֶם, חִזְקִיָּה. אָמְרוּ לוֹ, יִישַׁר כְּתֵךְ וְתַתְּחַזַּק תּוֹרְתְךָ. יָשְׁבוּ. אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, הוּאִיל וְהַתְּחַלְתָּ,

דְּבַר אַחַר ה' בְּחִכְמָה יִסַּד אֶרֶץ, עֲלֵמָא עֲלָאָה לָא
 אֲתַבְרִי אֲלָא מִגּוּ חִכְמָה. וְעֲלֵמָא תַתָּאָה לָא
 אֲתַבְרִי אֲלָא מִגּוּ חִכְמָה תַתָּאָה. וּבְלִהוּ נִפְקֵן מִגּוּ
 חִכְמָה עֲלָאָה וּמִגּוּ חִכְמָה תַתָּאָה. כּוּיֵן שְׁמַיִם
 בְּתַבּוּנָה. כּוּיֵן, מָאי כּוּיֵן. אֲלָא, כּוּיֵן כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא
 וְלֹא פְסִיק, וְלֹא אֲתַתְּקֵן בְּזַמְנָא חֲדָא, אֲלָא בְּכָל יוֹמָא
 וְיוֹמָא אֲתַתְּקֵן לִיהָ.

וְהֵינּוּ רְזָא דְכְתִיב, (איוב טו) וְשָׁמַיִם לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו.
 וְכִי סִלְקָא דְעֵתְךָ, דְגִרְיָעוּתָא אִיהוּ מִשְׁמַיִם,
 אֲלָא חֲשִׁיבוּ מִשְׁמַיִם אִיהוּ, בְּגִין חֲבִיבוּ וְרַעוּ סִגְיָא,
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רָעִי בְּהוּ, וְחֲבִיבוּתֵיהוּ לְגַבִּיָּה.
 דְהָא אַף עַל גַּב דְּאִיהוּ מִתְּקִין לֹון כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא,
 לָא דְמִי בְּעֵינָיו דְּאִינוּן מִתְּתַקְּנֵן בְּדַקָּא יְאוּת. בְּגִין
 דְּרַחֲמֵימוּתָא דְלֵהוּן לְגַבִּיָּה, וְרַעוּתֵיהָ לְאַנְהָרָא לֹון

לשון הקודש

פוסק, ולא נתקן בזמן אחד, אלא בכל
 יום ויום מתקין אותו.

וְהֵינּוּ סוּד הַכְּתוּב (איוב טו) וְשָׁמַיִם לֹא זָכוּ
 בְּעֵינָיו. וְכִי תַעֲלֶה עַל דְּעֵתְךָ שֶׁחֲסָרוּן
 הוּא מִשְׁמַיִם? אֲלָא חֲשִׁיבוּת הַשְּׁמַיִם הִיא
 מְשׁוּם חֲחִיבוּת וְרַצוֹן רַב שֶׁהַקּוֹדֵשׁ
 בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה בָהֶם וְחֲחִיבוּתָם אֲעֲלוּ,
 שֶׁהָרִי אַף עַל גַּב שֶׁהוּא מִתְּקִין אוֹתָם
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אִין דּוּמָה בְּעֵינָיו שֶׁהֵם

שֶׁהָרִי בְּחִכְמָה עוֹמְדִים כָּל הַקְּיוּמִים שֶׁל
 הָעוֹלָם, וְכֻלָּם יוֹצְאִים מִתּוֹכָהּ.

דְּבַר אַחַר ה' בְּחִכְמָה יִסַּד אֶרֶץ – הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן לֹא נִבְרָא אֲלָא מִתּוֹךְ הַחִכְמָה,
 וְהָעוֹלָם הַתַּתְּחוֹן לֹא נִבְרָא אֲלָא מִתּוֹךְ
 הַחִכְמָה הַתַּתְּחוֹנָה, וְכֻלָּם יוֹצְאִים מִתּוֹךְ
 הַחִכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה וּמִתּוֹךְ הַחִכְמָה
 הַתַּתְּחוֹנָה. כּוּיֵן שְׁמַיִם בְּתַבּוּנָה. כּוּיֵן, מַה
 זֶה כּוּיֵן? אֲלָא כּוּיֵן כָּל יוֹם וְיוֹם וְלֹא

תְּדִיר בְּלֹא פְּסִיקוּ. דְּהָא עֲלֵמָא דְּאֲתִי אֶפִּיק נְהוּרִין
 זְהִירִין כֹּל יוֹמָא וְיוֹמָא תְּדִיר בְּלֹא פְּסִיקוּ, בְּגִין
 לְאַנְהָרָא לֹון תְּדִיר. וְעַל דָּא לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. לֹא זָכוּ
 בְּלַחֲדוּי לֹא כְּתִיב, אֶלָּא לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. וּבְגִין כֹּדֵי,
 כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה.

כֵּמֵן שָׁמַיִם. דָּא הוּא רִזָּא דְּאַבְהֹן, וְרִזָּא דְּאַבְהֹן
 דָּא הוּא יַעֲקֹב דְּאִיהוּ כְּלָלָא דְּלַהוֹן. בְּגִין
 דְּיַעֲקֹב תּוֹשְׁבַתְהָא דְּאַבְהֹן אִיהוּ, וְאִיהוּ קָיִמָא
 לְאַנְהָרָא עַל עֲלֵמָא.

וּבְגִין דְּאִיהוּ אֶסְתַּלַּק גּוֹ עֲלֵמָא דְּאֲתִי, נָפַק מִיְּנִיה
 עֲנַפָּא חָדָא שְׁפִירָא בְּחִיזוּ, וְכַל נְהוּרִין מִיְּנִיה
 נָפַקִין. וְכַל שְׁבַעָא וּמִשָּׁח רְבוּ לְאַנְהָרָא לְאַרְעָא, וּמֵאֵן
 אִיהוּ. דָּא יוֹסֵף הַצַּדִּיק, דְּאִיהוּ יְחִיב שְׁבַעָא לְכַל
 עֲלֵמָא, וְעֲלֵמָא מִיְּנִיה אֲתָזֵן. וּבְגִין כֹּדֵי, קַדְשָׁא בְּרִידֵי

לשון הקודש

שֶׁל הָאֲבוֹת זְהוּ יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הַכְּלֻלֹת
 שְׁלֵהֶם, מִשּׁוּם שֶׁיַעֲקֹב הוּא הַבְּחִיר
 שְׁבַאֲבוֹת, וְהוּא עוֹמֵד לְהָאִיר עַל הָעוֹלָם.
 וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא הַסְּתַלַּק לְתוֹךְ הָעוֹלָם
 הַבָּא, יֵצֵא מִמֶּנּוּ עֲנַף אֶחָד יִפְּחֵ לְמַרְאֵה,
 וְכַל הָאוֹרוֹת יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ וְכַל הַשְּׁבַע
 וְשִׁמּוֹן הַמִּשְׁחָה לְהָאִיר לְאַרְצָא, וּמִי הוּא?
 זֶה יוֹסֵף הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא נוֹתֵן שְׁבַע לְכָל

מִתְקַנִּים כְּרָאוּי, מִשּׁוּם שֶׁאֲהַבְתֶּם אֶצְלוֹ,
 וְרָצוּנוּ לְהָאִיר לָהֶם תְּמִיד כְּלֵי הַפֶּסֶק,
 שֶׁהָרִי הָעוֹלָם הַבָּא מוֹצֵיא אוֹרוֹת זוֹהָרִים
 כֹּל יוֹם וְיוֹם תְּמִיד כְּלֵי הַפֶּסֶק, כְּדֵי
 לְהָאִיר לָהֶם תְּמִיד, וְעַל כֵּן לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו.
 לֹא זָכוּ לְבַדּוֹ לֹא כְּתוּב, אֶלָּא לֹא זָכוּ
 בְּעֵינָיו, וּמִשּׁוּם כֹּדֵי כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה.
 מִי הַשָּׁמַיִם? זֶה הַסּוּד שֶׁל הָאֲבוֹת, וְהַסּוּד

הוא כל מה דעבד בעלמא, כללא איתו ברוא עלאה,
וכלא כדקא חזי.

אדהכי אתא רבי אלעזר, פיון דחמא לון אמר,
ודאי שכינתא הכא. אמר להון פמאי
עסקיתו. אמרו ליה ^(דף 17 ע"ב) כל עובדא. אמר, ודאי
שפיר קאמר. אבל אינון שתין נשמי, ודאי שתין
נשמי אינון דחיון, בין לעילא בין לתתא. מפאן
ולחלאה, איפא שתין נשמין אחרנין, דאינון פלהו
מסטרא דמותא, ודרגא דמותא עלייהו, ואקרין
דורמיטא, וכלהו טעמא דמותא.

ובגין כך דוד מלכא חזה איתו מתדבק באינון
שתין נשמין דחיון, ומתמן ולחלאה לא נאים
כלל. חדא הוא דכתיב, ^(תהלים קלב) אם אתן שנת לעיני
לעפעפי תנומה. ועל דא שפיר קאמר, בגין דיקום

לשון הקודש

נשימות הן של חיים, בין למעלה בין
למטה. מפאן והלאה יש ששים נשימות
אחרות שהן כלן מצד המות, ודרגת
המות עליהו, ונקראות תרדמה, וכלן
מעם המות.

ומשום כך דוד המלך הוא היה נדבק
לאותם ששים הנשימות של חיים, ומשם
והלאה לא ישן כלל. זהו שכתוב ^{(תהלים}

העולם, והעולם נזון ממנו. ומשום כך, כל
מה שעשה הקדוש ברוך הוא בעולם,
הכל הוא בסוד עליון, והכל פראוי.

בינתים בא רבי אלעזר. פיון שראה
אותם, אמר, ודאי שהשכינה באן. אמר
להם, במה עסקתם? אמרו לו את כל
המעשה. אמר, ודאי שיפה אמר, אבל
אותם ששים הנשימות, ודאי שששים

דָּוִד חַי, בְּסִטְרָא דְחַי וְלֹא בְּסִטְרָא דְמוֹתָא. יִתְּבוּ
בְּלָחוּ וְאַשְׁתַּדְּלוּ בְּאוּרֵייתָא וְאַתְחַבְּרוּ בְּחֵדָא.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים פח) ה' אֱלֹקֵי יִשׁוּעָתִי
יוֹם צַעֲקוֹתַי בְּלִילָה נְגַדְךָ. תָּא חַי, דָּוִד מְלָכָא
הָוָה קָם בְּפִלְגוֹת לַיְלִיא, וְאַשְׁתַּדְּל בְּאוּרֵייתָא בְּשִׁירִין
וְתוֹשְׁבַחְוֹן, לְחֵדוּה דְמְלָכָא וּמְטְרוֹנֵייתָא. וְדָא הָוָה חֵדוּה
דְמַהִימְנוֹתָא בְּאַרְעָא. בְּגִין דְּהָאִי אִיהוּ שְׁבַחָא
דְמַהִימְנוֹתָא דְאַתְחַזִּי בְּאַרְעָא.

דְּהָא לְעִילָא פְּתַחִי בְּחֵדוּה שִׁירְתָא כְּמַה מְלֹאכִין
עֲלֵאִין, בְּכַמְה זַיְנִין דְקָא מְשַׁבְּחֵן בְּלִילֵיא בְּכָל
סְטְרִין. בְּהָא גְּוֹנָא לְתַתָּא בְּאַרְעָא, מָאן דְּמְשַׁבַּח לִיה
לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּאַרְעָא בְּלִילֵיא, רְעִי בֵּיה (בְּעִי)
קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא. וְכָל אֵינִין מְלֹאכִין קְדִישִׁין דְקָא
מְשַׁבְּחֵן לִיה לְקְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, בְּלָחוּ צִיִּיתִין לְהַתְּוֹא

לשון הקודש

שְׂמַחַת הָאֱמוּנָה בְּאַרְצָא, מְשׁוּם שְׁזַהוּ
הַשְּׁבַח שֶׁל הָאֱמוּנָה שְׁנֹרָאָה בְּאַרְצָא.
שְׁחַרְי לְמַעְלָה פּוֹתְחִים בְּשְׂמַחַת שִׁירָה,
כְּמַה מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים בְּכַמְה מִינִים
שְׂמֻשְׁבָּחִים בְּלִילָה בְּכָל הַצְּדִידִים. כְּמוֹ כֵּן
לְמַטָּה בְּאַרְצָא, מִי שְׂמֻשְׁבַּח אֶת הַקְּדוּשׁ
בְּרִידָּהּ הוּא בְּאַרְצָא בְּלִילָה, כּוֹ חֲפִיז הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְכָל אוֹתָם הַמְּלֹאכִים
הַקְּדוּשִׁים שְׂמֻשְׁבָּחִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

אִם אַתָּן שְׁנַת לְעִינֵי לְעַפְעַפֵי תְּנוּמָה.
וְעַל כֵּן יָפָה אָמַר, בְּדִי שְׂיָקוּם דָּוִד חַי,
בְּצַד שֶׁל חַחֵי, וְלֹא בְּצַד הַמּוֹת. כָּלָם
יִשְׁבּוּ וְהַשְׁתַּדְּלוּ בַתּוֹרָה וְהַתְּחַבְּרוּ יַחַד.
פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (שם פח) ה' אֱלֹהֵי
יִשׁוּעָתִי יוֹם צַעֲקוֹתַי בְּלִילָה נְגַדְךָ. בֹּא
רָאָה, דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה קָם בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה
וּמְשַׁתְּדֵל בַּתּוֹרָה בְּשִׁירִים וְתַשְׁבְּחוֹת
לְשְׂמַחַת הַמֶּלֶךְ וְהַגְּבִירָה, וְזוֹ הִי תְּהֵא

דָּקָא מְשַׁבַּח לִיה בְּלִילְיָא בְּאַרְעָא. דִּהְיָ תּוֹשְׁבַתְתָּא
 אִיהוּ בְּשְׁלִימוֹ, לְסַלְקָא יְקָרִי דְקַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
 מִתְתָּא, וּלְזַמְרָא בְּחֻדְוָה דִּיתְחוּדָא.

תָּא חַוִּי, דְּוֹד מְלָכָא כְּתַב, ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי וְגו', ה'
 אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי, אִימְתִי אִיהוּ יִשׁוּעָתִי. בְּהִתְוֹא
 יוֹמָא דְאַקְדָּמִית תּוֹשְׁבַתְתָּא בְּלִילְיָא לְגַבְדָּא, כְּדִין אִיהוּ
 יִשׁוּעָתִי בִּימְמָא.

וְתָא חַוִּי, דִּהְיָ בְּלִילְיָא, מָאן דְּמִשְׁבַּח לְמַאֲרִיָּה
 בְּתוֹשְׁבַתְתָּא דְאוּרִייתָא, כְּדִין אַתְקַף בְּתַקִּיפוֹ
 בִּימְמָא בְּסַטְרָא דִימִינָא. דִּהְיָ חוּטָא חַד נְפָקָא
 מִסַּטְרָא דִימִינָא, וּכְדִין אַתְמַשְׁדָּ עֲלִיָּה וְאַתְתַּקַּף בֵּיה.
 וְעַל דָּא אָמַר, ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי יוֹם צָעֲקָתִי וְגו'.

וּבְגִין כֶּךָ אָמַר, (תהלים קטו) לֹא הַמַּתִּים יִהְלְלוּ יְהוָה. לֹא
 הַמַּתִּים, בְּגִין דְּאַצְטְרִיד לְשַׁבְּחָא חַי לְחַי. וּמִת

לשון הקודש

בְּלִילְיָה אַצְלָדָּ, אִז הוּא יִשׁוּעָתִי בַּיּוֹם.
 וּבֵא רָאָה, שְׁחֲרֵי בְּלִילְיָה, מִי שְׁמַשְׁבַּח
 אַת רְבוּנוּ בְּשַׁבַּח שְׁל הַתּוֹרָה, אִז מִתְחַזַּק
 בְּחַזֵּק בַּיּוֹם בְּצַד הַיְמִינִי, שְׁהִנֵּה חוּטָא אַחַד
 יוֹצֵא מִצַּד הַיְמִינִי, וְאִז נִמְשָׁד עָלָיו
 וּמִתְגַּבֵּר בּוֹ, וְעַל כֵּן אָמַר ה' אֱלֹהֵי
 יִשׁוּעָתִי יוֹם צָעֲקָתִי וְגו'.
 וּמִשׁוּם כֶּךָ אָמַר לֹא הַמַּתִּים יִהְלְלוּ יְהוָה.

הוּא, כָּלֵם מְקַשְׁיבִים לְאוּתוֹ שְׁמַשְׁבַּח
 אוּתוֹ בְּלִילְיָה בְּאַרְצֵי, שְׁהַשְׁבַּח הָזֶה הוּא
 בְּשְׁלֵמוֹת, לְהַעֲלוֹת אֶת כְּבוֹד הַקְּדוּשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא מְלַמְטָה וּלְזַמֵּר בְּשִׁמְחָה שְׁל
 הַיְחוד.

בֵּא רָאָה, דְּוֹד הַמְלָךְ כְּתַב, ה' אֱלֹהֵי
 יִשׁוּעָתִי וְגו'. ה' אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי, מְתִי הוּא
 יִשׁוּעָתִי? בְּאוּתוֹ יוֹם שְׁהַקְדָּמִית שְׁבַח

לְחִי לֹאֹ הָכִי, דְּכָתִיב לֹא הִמְתִּים יְהַלְלוּ יְהוָה, וְאַנְחֵנו
 נִבְרַךְ יְהוָה, דְּהָא אֲנִי חַיִּין וְלִית לָן חוּלְקָא בְּסִטְרָא
 דְּמוֹתָא כְּלָל. חֲזַקְיָהוּ אָמַר, ^(ישעיה לח) חֵי חֵי הוּא יוֹדֵךְ
 כְּמוֹנִי, בְּגִין דְּחֵי אֶתְקָרַב לְחֵי. דְּוַד מְלַכָּא אִיהוּ חֵי,
 וְקוּרְבָא דִּילִיָּה לְחֵי הָעוֹלָמוֹם. וּמֵאֵן דְּאֶתְקָרִיב לְגַבִּיָּתָא,
 אִיהוּ חֵי. דְּכָתִיב, ^(דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם
 חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם. וְכָתִיב, ^(שמואל ב כ"ג) וּבְנֵיהוּ בֶן יְהוֹדָע
 בֶּן אִישׁ חֵי רַב פְּעָלִים מְקַבְּצָאֵל.

פְּתַח הַהוּא יוֹדְאֵי אֶבְתָּרִיָּה וְאָמַר, ^(דברים ח) וְאָכַלְתָּ
 וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ. וְכִי לֹא
 מְבָרְכִינָן לִיָּה לְקַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא עַד לֹא נִיכּוּל, וְהָא
 אִית לָן לְאַקְדוּמֵי בְּצַפְרָא וְלְסַדוּרֵי שְׂבַחָא דִּילִיָּה
^(דמאריה) כְּדָקָא יְאוּת, וְלְבִרְכָא בְּשִׁמְיָה עַד לֹא יִבְרַךְ
 לְאַחֲרָא בְּעֵלְמָא. וְכָתִיב ^(ויקרא ט) לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם,

לשון הקודש

חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם, וְכַתּוּב וּבְנֵיהוּ בֶן
 יְהוֹדָע בֶּן אִישׁ חֵי רַב פְּעָלִים מְקַבְּצָאֵל.
 פְּתַח אוֹתוֹ הִיְהוּדֵי אַחֲרָיו וְאָמַר, ^(דברים ח)
 וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ.
 וְכִי לֹא מְבָרְכִים אֶת הַקְדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא
 מִרַם נֹאכַל, וְהָרִי יֵשׁ לָנוּ לְהַקְדִּים בְּפִקְרָא,
 וְלְסַדֵּר אֶת הַשְּׂבַח שְׁלוֹ וְשֵׁל רַבּוֹנוֹ כְּרֵאוּי,
 וְלְבָרַךְ אֶת שְׁמוֹ מִרַם שְׂיִבְרַךְ מִיִּשְׁהוּ
 אַחֲרַי בְּעוֹלָם, וְכַתּוּב ^(ויקרא ט) לֹא תֹאכְלוּ עַל

לֹא הִמְתִּים, מִשּׁוֹם שְׂעָרִידָא לְשַׁבְּתָא חֵי
 לְחֵי. וּמַת לְחֵי לֹא כּוֹן, שְׂבַתוֹב לֹא הִמְתִּים
 יְהַלְלוּ יְהוָה, וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהוָה, שְׂהָרֵי אָנוּ
 חַיִּים, וְאִין לָנוּ חֵלֶק בְּצַד הַמּוֹת כְּלָל.
 חֲזַקְיָהוּ אָמַר, ^(ישעיה לח) חֵי חֵי הוּא יוֹדֵךְ
 כְּמוֹנִי, מִשּׁוֹם שְׂחֵי מִתְקָרַב לְחֵי. דְּוַד
 הַמְלִיךְ הוּא חֵי, וְהַקְרָבָה שְׁלוֹ לְחֵי
 הָעוֹלָמוֹם, וּמִי שְׂוַקְרַב אֵלָיו הוּא חֵי,
 שְׂכַתּוֹב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם

אָסור לִיה לְמִיכַל עַד לָא יבְרַךְ לְמֵאֲרִיָּה. וְהִשְׁתָּא
כְּתִיב וְאָכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ וּבִרְכַתָּ.

אַלֵּא, דָּא בִּרְכַתָּא דְעֲלוּתָא דִּיחֻדָּא, וְדָא בִּרְכַתָּא
דְּמִזוּנָא. לְאַחֲזָאָה לְגַבֵּי דְרַגָּא דְמְהִימְנוּתָא,
שְׁבַע בְּדָקָא יָאוּת. וּכְדִין בְּעֵי לְבָרְכָא לִיה בְּדָקָא
יָאוּת, דִּתְהוּא דְרַגָּא דְמְהִימְנוּתָא יִתְרֵי וְיִתְפָּרֵךְ,
וְיִתְמַלֵּא חֵידוּ מִחֵינן דְלַעִילָא כְּמָה דְאַצְטְרִיךְ, בְּגִין
לְמִיחָב לָן מִזוּנֵי.

דְּהָא קָשִׁין מִזוּנָא דְבַר נָשׁ קָמֵי קַדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא,
בְּקָרִיעַת יַם סוּף. מָאי טַעְמָא. בְּגִין דְּמִזוּנָא
דְעֲלָמָא דְלַעִילָא הוּא, דִּתְנֵן בְּנֵי חַיֵּי וּמִזוּנֵי וְכוּ', וּבְגִין
כֶּךָ קָשִׁין קָמִיָּה מִזוּנֵי דְעֲלָמָא. דְּהָא בְּמִזְלָא תְלִיא
מִזְלָתָא. דְּמִנִּיָּה נִפְקֵי מִזוּנֵי וְחַיֵּי וּבְנֵי. וּבְגִין כֶּךָ קָשִׁין
קָמִיָּה מִזוּנֵי דְעֲלָמָא, דְּהָא לָא בְּרִשׁוּתִיָּה קָיִימָא, עַד
דִּיתְפָּרֵךְ אִיהוּ.

לשון הקודש

שְׂמַחָה מִהַחַיִּים שְׁלַמְעֵלָה כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ,
כְּדֵי לְתַת לְנוּ מִזוּנוֹת.

שְׁתַּרְי קָשִׁים מִזוּנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם לְפָנֵי
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ קָרִיעַת יַם סוּף,
מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַמִּזוּן שֶׁל הָעוֹלָם
שְׁלַמְעֵלָה הוּא, שְׁשֻׁנֵינוּ בְּגַיִם חַיִּים
וּמִזוּנוֹת וְכוּ'. וּמִשּׁוּם כֶּךָ קָשִׁים לְפָנֵינוּ
מִזוּנוֹת הָעוֹלָם. שְׁתַּרְי בְּמִזְלֵנוּ תְלִינוּ הַדְּבַר

הַדָּם, אָסוּר לוֹ לֶאֱכֹל טָרֵם שִׁיבְרַךְ אֶת
רַבּוֹנוֹ, וְעַכְשָׁו כְּתוּב וְאָכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ
וּבִרְכַתָּ.

אַלֵּא, זוֹ הַבְּרָכָה שֶׁל תְּפִלַּת הַיְחוּד, וְזוֹ
בְּרַכַּת הַמִּזוּן, לְהִרְאוֹת כְּלַפֵּי דְרַגְתֵּי
הָאִמּוּנָה שְׁבַע בְּרָאוּי. וְאִזְ צָרִיךְ לְבָרֵךְ
אוֹתוֹ בְּרָאוּי, שְׂאוֹתָהּ הַדְּרָגָה שֶׁל
הָאִמּוּנָה תִתְרַוָּה וְתִתְפָּרֵךְ, וְיִתְמַלֵּא

**בְּגוֹוְנָא דָּא זְיוּגִין דְּעֵלְמָא קָשִׁין קַמִּיהּ, וְכֹלָא בְּגִין
דְּרָקִיעַ וִילּוּן לָא מִשְׁמַשׁ כְּלוּם. וְכֹל שְׁבִין
אֵלִין מִלּוּן דְּקַיִמִין לְעֵילָא בְּאַתֵּר אַחְרָא, וְעַל דָּא
אַצְטְרִיד לְאַתְבְּרָא.**

**תָּא חַזִּי, כָּל זְיוּגִין דְּעֵלְמָא קָשִׁין קַמִּיהּ הֵאִי דְרָגָא,
בְּגִין דְּכַד הֵאִי זְוּוּנָא קַדִּישָׁא אֲשֶׁתַּכַּח, כָּל** ^(דף רז)
נְשָׁמַתִּין נִפְקִין מִגּוּ הֵאִי מִזְלָא לְעֵילָא, דְּאִיהוּ
הֵהוּא נָהָר דְּנָגִיד וְנִפְיָק. וְכַד תִּיאֻבְתָּא אֲשֶׁתַּכַּח
מִלְרַע לְעֵילָא, בְּדִין פְּרַחִין נְשָׁמַתִּין, וְאֲתִי־יִיבּוּ כְּלֵהוּ
כְּלִילָן דְּכַר וְנוֹקְבָא בְּחָדָא בְּהֵאִי דְרָגָא. וְלִבְתֵּר אִיהוּ
פְּרִישׁ לִזֵּן כָּל חַד וְחַד לְאַתְרֵיהּ כְּדָקָא חַזִּי לִיהּ.
**וְלִבְתֵּר קָשִׁין קַמִּי הֵאִי דְרָגָא לְחַבְרָא לִזֵּן כְּקַדְמִיתָא,
בְּגִין דְּלָא מִתְתַּבְּרִין, כּר כְּאִינוּן אֲרַחֵי דְבַר נָשׁ, וְכֹלָא
לְעֵילָא תְּלִיין.**

לשון הקודש

לפני הדרגה הזו, משום שבאשר הזווג הקדוש נמצא, יוצאות כל הנשמות מתוך המזל הזה למעלה, שהוא אותו נהר ששופע ויוצא. וכאשר ההשתוקקות נמצאת מלמטה למעלה, ואז פורחות הנשמות, ונתנות בלן זכר ונקבה יחד בדרגה הזו, ואחר כך הוא מפריד אותן, כל אחת ואחת למקומה כראוי לה. ואחר כך קשים לפני הדרגה הזו לחבר אותם בכראשונה, משום שאין

שיוצאים ממנו מזונות ותיים ובנים. ומשום כך קשים לפניו המזונות של העולם, שהרי זה לא עומד ברשותו עד שהוא יתברך.

כמו כן הזווגים של העולם קשים לפניו, והכל משום שרקיע וילון אינו משמש כלום, וכל שבין הדברים הללו שעומדים למעלה במקום אחר, ועל כן צריך להתברך.

בא ראה, כל הזווגים של העולם קשים

וְעַל דָּא קָשִׁין קַמִּיּוּה בְּקַרְיַעַת יַם סוּף. דְּהָא קַרְיַעַת
 יִמָּא לְאַתְּפַתְחָא בֵּיה שְׁבִילִין, לְעֵילָא אִיהוּ.
 וּבְמָה דְּמִתְּפַתְחִין שְׁבִילִין וְאַזְרְחִין בֵּיה, הָכִי אֲתַבְּקַע
 וְאַתְּפַתְחַת. וּבְגִין כֶּךָ כִּלְא תְּלִיא לְעֵילָא, וּבְעֵינֵן לְבָרְכָא
 לִיה, וּלְמִיּוּה לִיה הֶקְפָּא מִתְּפָא, בְּגִין דִּיתְּבָרְכָא
 מְלַעֲיָלָא, וְיִתְּקַף בְּדָקָא חֲזִי. וְעַל דָּא כְּתִיב, וּבִרְכַתְּ
 אֶת ה', אֶת דִּיִּיקָא.

וּלְגַבִּי הָאֵי אַתְר, אֲצַטְרִיד לְאַחֲזָא קַמִּיּוּה שְׁבַעָא
 וּנְהִירוּ דְאַנְפִּין. וּלְגַבִּי סַטְרָא אַחְרָא, בְּזַמְנָא
 דְּאִיהִי שְׁלֵטָא בְּעַלְמָא, בְּעֵי לְאַחֲזָא קַמִּיּוּה בְּפָנָא.
 דִּתְהוּא דְרָגָא רָעַב אִיהוּ, וְאַתְחֲזִי לְאַחֲזָא קַמִּיּוּה
 בְּפָנָא וְלֹא שׁוּבְעָא, הוּאִיל וְשַׁבַּע לָא שְׁלֵטָא בְּעַלְמָא.
 וְעַל דָּא, וְאַכְלַתְּ וְשַׁבַּעְתְּ וּבִרְכַתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ. אָמַר
 רַבִּי אֲלֵעֶזֶר, הָכִי הוּא וְדָאֵי, וְהָכִי אֲצַטְרִיד.

לשון הקודש

וּבְלַפִּי הַמְּקוֹם הַזֶּה צָרִיד לְהִרְאוֹת לְפָנָיו
 שְׁבַע וְהָאֲרַת פָּנִים, וּבְלַפִּי הַצַּד הָאַחֵר,
 בְּזַמֵּן שְׁשׁוּלֵט בְּעוֹלָם, צָרִיד לְהִרְאוֹת
 לְפָנָיו רָעַב, שְׁאוֹתָהּ הַדְּרָגָה הִיא שֶׁל
 רָעַב, וְרֵאוּי לְהִרְאוֹת לְפָנָיהָ רָעַב וְלֹא
 שְׁבַע, הוּאִיל וְהַשְׁבַּע לֹא שׁוּלֵט בְּעוֹלָם,
 וְעַל כֵּן וְאַכְלַתְּ וְשַׁבַּעְתְּ וּבִרְכַתְּ אֶת ה'
 אֱלֹהֶיךָ. אָמַר רַבִּי אֲלֵעֶזֶר, כֶּךָ זֶה וְדָאֵי
 וְכֶךָ צָרִיד!

מִתְּחַבְּרִים, רַק בְּאוֹתָם דְּרַבִּי הָאָדָם,
 וְהַכֵּל תְּלוּיִים לְמַעְלָה.

וְעַל כֵּן קָשִׁים לְפָנָיו בְּקַרְיַעַת יַם סוּף.
 שְׁהִרֵי קַרְיַעַת הֵימָּן שׁוּפְתַחוּ בּוֹ שְׁבִילִים
 הִיא לְמַעְלָה, וּכְמוֹ שְׁנַפְתָּחִים בּוֹ שְׁבִילִים
 וּדְרָכִים, כֶּךָ נִבְקַע וְנִפְתַּח. וּמִשׁוּם כֶּךָ
 הַכֵּל תְּלוּי לְמַעְלָה, וְצָרִיכִים לְבָרֵךְ אוֹתוֹ
 וְלִתֵּת לוֹ הַזֶּק מְלֻמְטָה כְּדֵי שׁוּתְבָרֵךְ
 מְלֻמְעָלָה וְיִתְחַזַּק כְּרֵאוּי, וְעַל כֵּן כְּתוּב
 וּבִרְכַתְּ אֶת ה', דְּוִקָא אֶת.